

Spirit of Bosnia / Duh Bosne

An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
 Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

JUTRO U STABLIMA

U silnoj i sitnoj prašini
 Što osipa se sa plavog vodoskoka
 Na dlane moje vrelog maka
 Ocvale grane mraka već zrelog
 I rane prerane i vrane
 Od skoka što nikad pasti neće u slasti
 Cvijet smijeha iščezlog Žive želje bose
 I ima vlage drage dubina tamnog oka
 I otrova vlati još budne jesenje kose
 I nešto od ruku povjerenja što nose i vode
 Kad brode u zvijezde što prkose
 Za plavom onom pravom
 Što javom postati neće Pa za kog onda
 Krv ova Za kog drsko cvijeće
 Noge ove uboge što nekad lomno klecaju
 Al lomne nikada ne kleće
 To vlasništvo tanko onoga što voli
 I kada psuje I kada moli svjetlost obećanu
 I kada je prošla Od rijeke neke velike
 Eno je Uspravno teče
 U vječnom skoku okrutna Za sebe i za me
 Ni mutna Ne Ali odsutna Od sebe nikad ne uteče
 Pa čekanje uzaludno veže nas ludo Steže
 I jednako boli
 Jer rodi se ovo jutro u stablima i ne srodi
 Dvolično kao i proteklo veče

Bilješka: Mislimo da je nejasna pjesma aluzija na Odiseja koji se ujutro budi i čuje Nausikaju koja se zabavlja sa svojim sluškinjama. On izlazi gol iz grmlja pred kćerku kralja Alkinoja, vladara Feačana. Njih dvoje su obuzeti ljubavlju koju nikada nisu izrazili. Za razliku od njenih sluškinja, Nausikaja ne bježi od Odiseja. Ona ga je okupala, obukla i nahranila prije nego što ga je odvela kući, pitajući se da li bi on mogao postati njezin muž. Boginja Atina, Nausikajina sjena, ima ulogu provodadžije.

Vidi: Grčki duh u poeziji Maka Dizdara

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.